

TERMELÉSI GYAKORLAT

H.S.: - Az elmúlt időszakban is sok kritika érte ezt a gyakorlati formát. Egyesek túlságosan vasutas jellegűnek kiáltották ki, s ezért kerültek bele a Volán és a Reptér látogatások, valamint a hajókirándulás, s maradt a másik hétre a MÁV pályaudvar.

/HALLGATÓI VÉLEMÉNY:

- Ezek mind olyan kirándulások voltak, melyeket a félév alatt nyugodtan meg lehetne szervezni, úgyis jóval kevesebb tanszéki kirándulásunk van, mint a másik 4 tankörnek. A pályaudvaron töltött idő hasznos lett volna, ha mindenhol tudtak volna rólunk. Mi pl. kimentünk Ferencvárosba, kerestük a megadott személyt, ő meg csak csodálkozott, hogy mit keres itt ez az 5. egyetemista./

H.S.: - Igen, talán a félév alatt is meg lehetne csinálni ezeket a kirándulásokat, de csak az amúgy is szűkös órákeret terhére. S hogy nem tudtak a hallgatókról az állomásokon? Nézze, erről mi tényleg nem tehetünk. MÁV vezérigazgatói rendeletet kaptak, akiknek foglalkozniuk kellett volna a hallgatókkal. Ezek szerint volt, akihez nem jutott el... Ha az egyetemisták egyből visszajelezték volna, akkor még tudtunk volna tenni valamit.

/HALLGATÓI VÉLEMÉNY:

- Termelési gyakorlaton a padokban ültünk két héten át. Nem furcsa?? S az ott előadott

Azt ígértük az előző számban, hogy elemző cikksorozatot indítunk a termelési gyakorlatokról. Nos, ez a sorozat második tagja, melynek témája: a második év utáni termelési gyakorlat. Ezt a témát természetéből fakadóan célszerű két részre osztani. Mégpedig közlekedési szak vasúti automatika és a járműgépész és a gépesítési szakok forgácsolási gyakorlatára.

Kezdjük talán a vasúti automatikával. A megkérdezettek: dr. Högye Sándor /Közl. Aut. Oszt./ a termelési gyakorlatok felelős oktatója; és a hallgatók Z.F.: - Mi a célja ennek a gyakorlatnak?

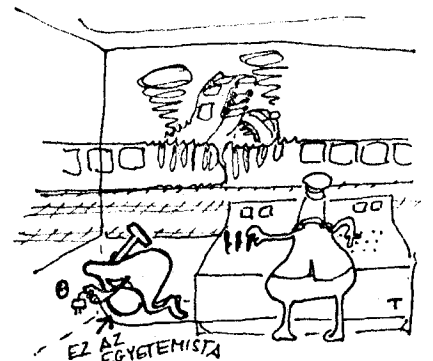
H.S.: - Az első év után a hallgatók megismerkednek a közúti közlekedés szabányaival, s mellesleg jogosítványt is szereznek. Irreális lenne, ha az ország másik legnagyobb közlekedési ága, a vasút forgalmi alapszabányaival /F1, F2/ nem lennének tisztában a hallgatók. Az tény, hogy ez nem /sem -szerk.-/ egyetemi színvonalú tantárgy, de a későbbi vasúti tárgyak enélkül nem érthetők.

/HALLGATÓI VÉLEMÉNY:

- Nagyon sok ez a 4 hét, amelyet a nyárból ezen a gyakorlaton töltöttünk. Két hét elméleti előadás az egyetemen, s két hét üzemplátogatás. Napi néhány órás elfoglaltság helyett az egészet meg lehetett volna csinálni max. két hét alatt! Senkinek sincs kedve a drága nyári időt üresjáratban tölteni!!

anyag egy részét most újra előadják! Szerintem ez a félév burkolt meghosszabbítása. Miért nem lehetett ezeket az előadásokat a szorgalmi idő szak alatt megtartani, vagy egyáltalán átgondolni, hogy szükség van-e rá??/

H.S.: - Voltak már próbálkozások az év közbeni előadásokra, de sajnos a dékáni hivatal nem látott rá lehetőséget, hogy ezt megvalósítsuk. S hogy szükség van-e az előadásokra? Az F1, F2 megértése az elején közzlöt okok miatt feltétlenül fontos. Az automatika részben sok olyan dolgra jut idő, amelyre a nyáron oktatásra kerülő anyagba időhiány miatt nem fér bele. Az kétségtelen, hogy a közlekedés építési részben egy kicsit nagyobb szervezethez kellene. Nos, a tanszéken is vannak elképzelések a termelési gyakorlat jövőjét illetően. A forgalmi vizsgát ezután is megköveteljük, ha van rá igény, hivatalos MÁV vizsgát is lehetne tenni belőle. S az is előfordulhat, hogy előadások helyett csak konzultációs időpontok lennének ebből az anyagból, hiszen — akárcsak a KRBSZ — könyvből megtanulható. A tanszék ter-

EB

A KISZ EB K.23-1 Műszoja

- A KISZ EB megállapítja, hogy az Ifjúsági Parlament határozatainak végrehajtása az egyetemen megkezdődött.

A határozatok egy kis részét az egyetemen vezetői az elmúlt egy év során végrehajtották, többségüket az Egyetemi Tanács, Rectori Tanács napirendjeként a határozat végrehajtását célozva szerepelteti.

- Az intézkedési tervben megszabott határidők többsége tarthatatlannak bizonyult.

En kisebb részben az irrealis elvárásokból, nagyobb részben a végrehajtási, ellenőrzési, szervezési munka hiányosságából származik.

- A határozatok végrehajtása és az Ifjúsági Parlament tekintélyének megőrzése érdekében

- a KISZ EB javaslatára a Rector Fórumot hív össze 1982. nov.23 -ra;

- a KISZ EB javasolja, hogy a novemberi Fórumra a Rector tartsa elő az intézkedési terv reális határidőkkel átdolgozott változatát;

- A KISZ EB javaslatára a Rector október elejétől egy új összetételű bizottságot bízott meg, amely a Parlament határozatainak végrehajtását ellenőrzi és szervezi;

- a KISZ EB kéri a Rektort, hogy bocsáttassa rendelkezésére mindazokat az információkat, amely alapján teljesebben és hatékonyan végezheti az Ifjúsági Parlament határozatainak végrehajtása során rá háruló ellenőrzési, véleményezési, javaslattevői feladatot.

- A KISZ EB felhívja a figyelmet arra, hogy az 1981-es Ifjúsági Parlament határozatainak végrehajtását egy éven belül be kell fejeznie. A KISZ EB kezdeményezi a Rektornál, hogy 1983 őszén hívja össze az egyetemi Ifjúsági Parlamentet.

mészetesen várja a hallgatók elképzeléseit is.

S.F.: - Itt az ideje, hogy elmondják egy termelési gyakorlat tervezetét. A gyakorlat ideje max. két hét lenne. Az egyiken előadás magyarázatokkal a pályaudvarok üzeméről, felépítéséről, s konzultációs alkalmak az F1, F2-ből a hét végén zh. A másik héten minden a gyakorlatban a pályaudvarokon, esetleg nem feltétlenül a fővárosban.

Most térjünk rá a forgácsozási gyakorlatra. Itt a felelős oktató dr. Lipovszky György /Gépipari Tech.Tsz./

/HALLGATÓI VÉLEMÉNY:

- Szerintem erre a gyakorlatra szükség van, hasznos volt a Csepelen töltött 4 hét. A gépek közelébe kerültünk, megcsináltuk a megmunkálási műveleteket. Csak azt nem tudom, hogy miért délután kellett járnunk?/

L.Gy.: - A délutáni műszak magyarázatát egy kicsit távolabbról kell kezdenem. Régen termelő üzemekbe jártak a hallgatók, egy-egy munkához beosztva, aki vagy nem ért rá, vagy nem akart foglalkozni velük. Keresnünk kellett tehát egy olyan helyet, ahol oktatók mellett van arra lehetőség, hogy ennyi egyetemista dolgozzon. Ezt a Csepeli Szakmunkásképző iskolában találtuk meg, de sajnos az ottani tanulóknak jul. 15-ig gyakorlatuk van. Addig csak délutánra kapjuk meg a gépeket. Utána — pl. a gyakorlat utolsó hetében — már a délelőtti műszakba jártak a hallgatók.

/HALLGATÓI VÉLEMÉNY:

- A délutáni munka miatt volt olyan hallgató, aki év közben ugyan nem koleszos, de mivel a műszak végén már nem volt lehetősége hazamenni, kollégiumot kért a gyakorlat idejére./Nem kapott...//

L.Gy.: - Sajnos erről nem tudtam. Véleményem szerint ez a 4 hét az egyetemi oktatás szerves része, ilyen esetben biztosítani kellene a kollégiumot!

/HALLGATÓI VÉLEMÉNY:

- Az elővizsga és a vizsga szintje nem közelíti meg a 4 hetes gyakorlaton tanultakat, s az egyes műveletekre a vizsgán egyáltalán nincs szükség. Sok időt eltöltöttünk ezekkel a dolgokkal, s talán ennyivel rövidebb lehetett volna a gyakorlat./

L.Gy.: - Sajnos a műszaki lehetőségeink nem tették lehetővé, hogy minden szakterület benne legyen a vizsgában. Az kétségtelen viszont, hogy az egyes hallgatóknak -itt elsősorban azokra gondolok, akik szakközépiskolába jártak- hatalmas, sok a négy hét, de éppen ezért van lehetőség az elővizsgára, amelynek sikeres letétele esetén a gyakorlaton nem kell részt venni. Mindezek ellenére még a gyakorlat végi vizsgán is előfordul bukás. A gyakorlat gördülékenyebbé tételéhez szeretnénk egy sok rajzos jegyzetet készíteni, ezzel segíteni a hallgatók felkészülését. Az itt elhangzott kérdésekkel a félév folyamán már nem foglalkozunk részletesen, csak visszautalunk rá.

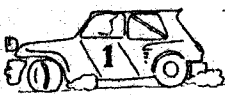
Zelena Ferenc

Figyelem! Felvétel!

Keresem azokat a tettekre szorgalmas kollégistákat, akik havi egy-két alkalommal áldoznának néhány órát a köznevelés szent oltárára. Pontosabban az előkészítés és lebonyolítás technikai feltételeinek megteremtésére. Ha akadnak ilyenek, kérem, dobjanak be egy cetlit ládikámba a kollégiumban. Előre is köszönöm!

Keresztes Tamás

START

technikai sport
melléklet

Az utóbbi időben a cross szakosztályról elterjedt mende-mondák, téves információk miatt - a KÖZHÍR kezdeményezésére - egy olyan szakosztályértekezlet jött össze, ahol szinte, egyértelmű választ várhatunk a bennünk és a hallgatókban felmerült kérdésekre. A szakosztályban lezajlott változások nem tekinthetők belügynek, ezért szükségesnek tartjuk az olvasók tájékoztatását is. Az ott elhangzott vita olyan hosszúra nyúlt, hogy a részletes beszámolót az újság terjedelme nem engedné meg. Ezért csak a leglényegesebb gondolatokat ragadjuk ki.

SZAKOSZTÁLY GYŰLÉS.

Kádár Lehel, a szakosztály vezetője kezdte a tulajdonképpeni beszámolót, beszélt az alakulásról, az autók építéséről és kritikusan elemezte a '82-es versenyidényt.

- Amikor tavaly ősszel a Járműépítészeti Intézet segítségével a 2 db. TATRA gk.-t sikerült megvásárolni, s beindult a crossautó építése, akkor felsőbb szervektől komoly anyagi támogatásra kaptunk ígéretet. Ehhez igazítottuk terveinket is. Kovács Lajos hatalmas lelkesedéssel vetette magát a munkába, Kőkuti Attila az ígéretet és az új autó reményében „renoválta” a Wartburgot. Sajnos az ígéretet nagyrészt csak ígéretet maradtak. A TATRA fejlesztése megrekedt az új gép építése is késett egy évet. Ez döntően hozzájárult ahhoz, hogy Kőkuti Attila abbahagyta a versenyzést. Az év elején mi magunk sajnos nagyon magas mércét állítottunk az új kocsi elé, s a KÖZHÍR hozzájárult a „hangulatkeltéshez”. Az első versenyeken a kocsi technikai hibái miatt nem a várt eredmények születtek, s a szakosztályon a csalódottság lett úrrá. Közben Kovács

Lajos és a szakosztályvezetés között nézeteltérések akadtak. A gép építése közben a versenyző mindent beleadott. Emberi tulajdonságai miatt azonban a versenyeken és a J-csarnokban nem olyan légkör alakult ki körülötte amilyen elvárható lett volna. Idegesen, ingerülten versenyzett és a gép előkészítése során többször nem hajtotta végre a szakosztályvezetés utasításait. Lajos egy „ideg” ember. Sokszor képtelen elfogadni a bírálatot és nehéz úgy együtt dolgozni vele. Az őt ért vádak visszalöttek a szakosztályra is tovább korlátozva ez-

zel a sok vonatkozástan személyes kapcsolatokra épülő lehetőségeinket. Én nem képtelen Kovács jószándékát, hogy amit tett, azt a crossért tette, de képtelen együtt dolgozni másokkal. Ő egy egyszemélyes szakosztályba való. Emért döntött úgy a szakvezetés hogy levesszük a TATRA-ról.

Ez a dolog egyik oldala, most hallgassuk meg a versenyző véleményét is!

- Az elvárt eredmények tudata nagy pszichikai terhet jelentett. Az első időben én is őszintén hittem, hogy ezzel a TATRA-val bajnokságot lehet nyerni. Aztán jöttek a technikai problémák, vezető helyekről essem ki. A monoki verseny után ki akartak tenni a kocsiból, amellyel Hanula Berna ment volna, hogy ő is szerezzen pontot - pedig ötödik helyen álltam a bajnokságban, dobogós helyre volt esélyem. Ezt én nem tartom fair-nek. Ezek után Salgótarjánban egy ötödik helyet csíptem el törött csuklóval, alig tudtam váltani. Teljesen lemondtak rólam, s a sikertelenségek egyszemélyi

felelőssévé tettek. Nagyon rossz érzés volt, hogy az első versenyek hatalmas lelkesedése jócskán alábbhagyott, nem éreztem senkit magam mögött. Kádár Lehel is a Csepelautónak tervezte az új gépet, amikor a mi autónkon is még rengeteg finomítani, fejleszteni való lett volna. A kezdeti elvárások túlzott felelősséggel nehezédtek rám, amikor alig ismertem a gépet és egy prototípus gyermekbetegségeivel kellett megküzdeni. A sorozatos sikertelenségek után a lelkesedésem nála is görcsös akarásba ment át, ami néha szinte megbénított. A vádaskodások az önbizalmamat is kioldták, s hogy helyre jöjjön egy brnoi EB futam és egy túrkevei 3. hely kellett, ahol felszabadultam, elvárások nélkül versenyeztem, biztos tudatában annak, hogy ki kell szállnom a TATRA-ból.

Sajnálom, hogy így alakult a helyzet, és hogy az eredeti céljainkat nem tudtuk megvalósítani. Versenyzői lehetőséget, anyagi támogatást kaptam az egyetemtől, amit én is szeretnék megköszönni, csak azt felejtette el a szak. vez., hogy a versenyző igen érzékeny műszer, s az ő lelki kondíciója legalább olyan fontos, mint a gép jó műszaki állapota.

Hallottuk a versenyző véleményét is. A megbeszélés további részleteinek ismertetése, azt hisszük, felesleges, mert kisebb-nagyobb konkrét személyes sérelmek, nézeteltérések kerültek napirendre.

A lényegét Spáth Tivadár öreg rókához máltó 20 éves tapasztalattal tömören így fogalmazta meg:

A szakosztály-vezetésnek az a dolga, hogy vezesse a szakosztályt, a versenyzőnek, hogy versenyezzen és szolgálja módon hajtja végre a kapott utasításokat.

Bánfai-Zelena

A TATRA utódlásával kapcsolatos kérdésekről előző számunkban olvashattatok. Döntés még nem született, bár az ígért határidő már lejárt!!

Haj van

Haj van valahol! Hogy miért? Az 583. tk. 85 %-a egyes eredményt ért el első szabályozástechnika zh-ján, és az 584. tk-ben sen sokkal jobb a helyzet. /Bár ott volt, aki 18 pontot ért el - a 25-ből. Ez még mindig csak 3,5-es .../

Ha most valaki azt várja, hogy bárkit bünbakká kiáltok ki, csalódni fog. Gaupán néhány szerencsétlen körülményre hívnam fel a figyelmet:

- A zst a 8. héten írtuk. Mivel a 9. héten kezdődött koncentrált rajztermi gyakorlatunk, amelynek végeztével már csak egy hét lesz hátra a szorgalmi időszakból, bizony a teljes félév anyaga „lelent” az előadásokon. A félévközi zh-k anyaga tehát azonos a vizsgaanyaggal...

- Előadónk sokéves tapasztalata alapján többször kijelentette: sok lesz az elégtelen /ajnos túlságosan igaz lett/. A pótzh-t tehát még az eredményhirdetés előtt kitűzte - a 10. hétre. Azaz: a rajzteremben fogunk a „pótmeccsre” készülni. Azt hiszem, egyik tárgyunknak sem tesz ez jót...

- Hogy a szabályozástechnika oktatása szükséges-e, nem vitatom. Azt sem állítom, hogy a végzős hallgató „szent állat”, akire nézve szégyen a „csikágó”, a nagyméretű „bukta”. De ötödévesen jó lenne már egy kicsit előregondolni: nyelvet tanulni, netán a diplomatervet előkészíteni. És az sem mellékes, hogy a pótzh-n elért elégtelen következményes I.V.-vel, azaz ösztöndíjmegvonással jár...

Ennyit a „peches” tényezőkről. Ha esetleg idén már nem lehet mit tenni, jövőre talán kiküszöbölhető lenne az ilyenfajta baleset!

Cserkúti György

Édes GÖLÖK

Leggyönyörűbb: az az írás egy készülő nagyobb munka részlete. Így hát eléggé nyers is még.

Fárósan ülök az eperfa alatt, összehúgom magamon a kabátot, és a levegőbe szimatolok. A kemence felől a frissen sült kalács illata érkezik.

Reggel mindig korán kel a nagyapám. Nem tudom megelőzni. Híre erőt vesznek magamon, már letakarva áll a dagasztódény, nagyapám pedig a hátsó udvar felől jön két-köteg rőzsével. A tyúkok hangosan perlekednek vele. Talán ők is fásnak.

Híre nagyapám beáll, már tepsiben a nyers kalács. Aztán már nem nagyon figyeltem, hogy mi történik, a macskát bámulom, amint a meleg kemencének dőgölődzik. Egyszerre ellenállhatatlan illat dong körül, úgy, hogy nyelen a nyálam, mikor megérkezik a nagy és - döntő pillanat - kivesszi az első készre sült kalácsot. Ilyenkor mindenkinek eláll a lélegzete. Mert ez a kalács gyönyörű. Sárgás-barna fonatai finoman ölelik át és emelik magamba egymást, és úgy érzed, mintha mérhetetlen titkot rejtenének szivacs-puha mélyükben. Talán bennük is van ez a titok. Szinte a népköltészekkel határosak, vagy tán az erdélyi népköltészekkel. Hallod, hogy a fenyők között dudorászik a szél, és a medves partparton nehézkesen csalog egy medve. Megérzed a balladák hangulatát, és tudod, hogy Déva vára felé újra elindul Kőműves Katinka. Egyszer el kellene mondanom valakinek, hogy a kemencében sült kalács van olyan szép, mint a legszebb fafaragások, mint a gyönyörű népi tánc. És hogy talán nem is a fásztó kalácsütést kellene eltanulnunk, hanem a hangulatot. Elmondanánk az unokáinknak, és talán még ők is elmondanák a gyermekeiknek, hogy volt valami ilyesmi. És akkor ez már több lenne, mint ostoba nosztalgia.

Koncz István

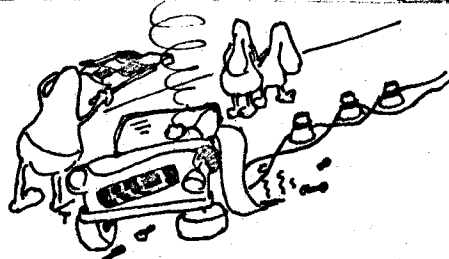
V.G.S. KUPA

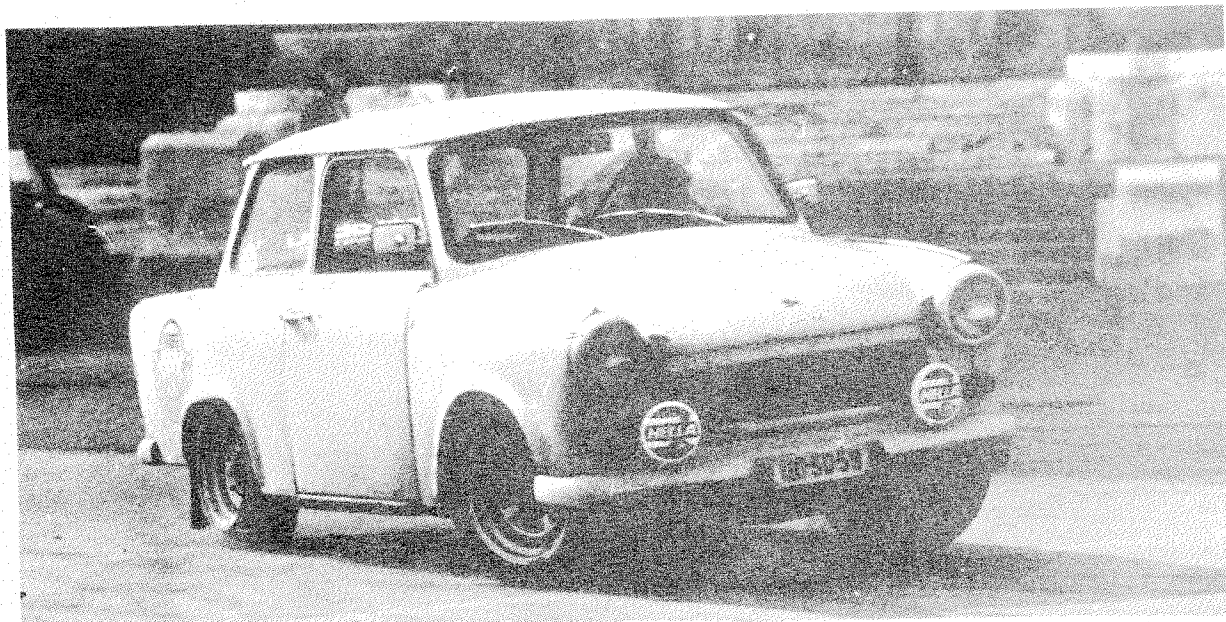
A EME - HHSZ rendezésében 1982. okt. 23-án zajlott le a már-már hagyományosnak számító gépjárműstúdió kupa. A plakátokon meghirdetett helyen, a K épület előtti parkolóban jelöltük ki, a szalomonóc minden elemét magába foglaló pályát. Sajnos a tavalyitól eltérően, az épület előtti utat teljes egészében nem lehetett lezárni, s a forgalomelterelés egyes autósoknak problémát is okozott. A rendezők - főleg a lelkes elsőévesek jóvoltából - azonban a verseny zavartalanul kezdődhetett.

Az elképzelések szerint az OSC autószerkesztály túrásai is indultak volna, azonban az egyidőben zajló debreceni Róna Kupa pontszerző verseny miatt távolmaradtak. A legnépesebb mezőny, /mint minden évben/ az ATU-s kocsikkal indulók kezdtek, s mindjárt felszártható volt, ki is érti legjobban a pálya tempóját. Sokaknak a sorsoláson végére, kényszerű forduló ellen kiharított udvar okozott gondot, ahol a pedálok és kormány összehangolt kezelésére kellett összpontosítani. A verseny szívonlát meghatározó 750-es 1150 cm³ és kategóriában már te pösabb kört is láthattunk. Mindenki a FIN nyertes Dr. Hajzik Gabriellát tartotta esélyesnek, ő ezt igazolva a nap legjobb idejét autózta, hozzá kell tenni a mezőny „legkeményebb” autójával. A hallgatók között Kovács Péter és László Tamás tudott felzárkózni az ő időeredményéhez egy-egy apró hiba a célban viszont már másodperceket jelentett.

Összefoglalóként elmondható, hogy vannak még hallgatók, akiket érdekelnek a technikai sportok, s ez mutatja, hogy érdemes ilyen versenyeket szervezni, és lebonyolítani.

Szóló

V.
G
S
K
U
P
A

RÓZSA

— Megmondtam már apa, hogy szombaton nem fogom elkísérni Esztert az edzésre — jelentette ki most már nyomatékosabban a hosszúra nyúlt vita hevében a fiú.

— Úgy látszik, hiába magyarázom neked, hogy most van a vállalat fennállásának 25. évfordulója. Azt sem tudod fel-fogni, hogy ebből az alkalomból bankett lesz?

— De, eddig értem.

— Nahát! Mivel ennek a rohadt vállalatnak vagyok az egyik alkalmazottja, ezért muszáj elmenni arra a még rohadtabb bankettra. Nem érted? Még hozzá a te édes anyáddal.

— Világos. Csak azt nem értem, hogy Eszter miért nem tud egyedül edzésre járni? Gimnazista létére!

— Azért, mert az úszásnak este 9-kor van vége. Fél tíz, mire hazaér. Ilyenkor már nem létezhet egy diáklány az utcán. Mégiscsak te vagy a bátyja, nem?

— Tagadhatatlan, hogy a bátyja vagyok, de az még mindig nem oké, hogy miért legyek én bátya? Kész röhej az egész. A családsaj úszik, olyan vállalati vannak már, mint a Johnny Weismüllernek, ellenben fél a Körtértől feljönni a Ménesi útra. Különben is, a múltkor egyszer már elmentem vele, ott szobroztam a Komjádinál héttől kilencig, pedig Zsuzsival moziba mentünk volna, utána meg állt itthon a balhé, mert nem voltam hajlandó visszafelé elmenni vele valahová a Svábhegyre, ahol egyik hasonszőrű barátnője, a Jolika lakik, aki tőzse úszni jár, és aki ráadásul egy hülye kis tyúk, rosszul leszek, ha látom, nemhogy még szót is váltsak vele, ez a másik hülye, az Eszti, ez meg úgy bele van esve, hogy ...

hogy...

— Csakhogy vettél már levegőt! Szóval itt van az eb elásva! Megint a Zsuzsi van a dologban, mi?

— Nem tudom, mi kifogásod van Zsuzsi ellen! Mindig, mindig azt mondd, hogy örülsz, milyen rendes csajjal akadtam össze, főleg ha itt van, de soha nem mulasztod el egy-egy rosszalló hangszólyal éreztetni, hogy azért örülnél, ha nem járnánk együtt!

— Ugyan már! Nem erről van szó. Egyszerűen korainak tartom még ezt a kapcsolatot. Túl komolyan veszed te őt. Nézz csak körül, mennyi más lány van még, hajaj! Menj, és szórakozz velük, hiszen még fiatal vagy! No, persze a tanulás sem utolsó dolog.

— Már megint a régi nóta? Nem baj. Ha már itt tartunk, akkor elmondom, hogy szombaton lesz egy éve, hogy együtt járunk, és ezt szeretnék megünnepelni. És nem hagyom, hogy a húgom beleköpjön a levesembe!!!

Néhány pillanatig farkasszemet néztek, majd az apa, szemét a szőnyegre fordítva, egy kisse fáradt hangon, apró sóhajjal megszólalt:

— Tudtam én, hogy nagyobb a probléma. És a testvéri szeretet? — vetette hirtelen újra fiára a tekintetét, mely egyszerre kérdezett és vádolt is.

A fiú szeme, arca, egész lénye elkerelkedett, és a bajusza végét kezdte dörzsölgetni, mint

amikor nem ért valamit. De apja egyre folytatta:

— A családod? Anyád? Apád? Te nem ide tartozol? Neked a hú-

god nyúg, aki csak a levesedbe köpköd?

— Dehogy apa! Én nem ...

— Te nem?! — dörrent közbe a máéik. — Tudom, neked csak a Zsuzsi a minden! Más már nem is számít! Nem lesz ez jó, nem lesz ez így jó, fiam. Kicsoda neked az a Zsuzsa? Hát nem vagyunk mi itt?

— De, dehogynem — mondta lassan a fiú. — Tudjuk mindnyájan jól, mekkora szeretet fűz össze minket. — Egyenesen apja szemébe nézett, és halkán, tagoltan azt mondta: — Csakhogy én Zsuzsát szeretem. A szerelem pedig több, mint a szeretet.

Az apa csendesen nézte fiát. Ez a buta kölyök nem tudja, mit beszél, de sejt valamit. Valamit az életből, melyből már több, mint negyven évet leéltem. Én is ilyen lettem volna, mikor fiatal voltam? Amikor húsz évesen, olyan elszántan, mint most ez itt, odaálltam a szüleim elé, és közöltem, hogy megnősültem? Tudtam, hogy ők ellenesnek házasodunkat, éva nem volt „jó parti”, nem volt „úri lány”. 800 Ft-os albérlet, miközben ketten 2700-at hoztunk össze. A másodállás, éjszakázások. Mekkora öröm volt az a dohos félszoba-konyha. Majd jöttél te, Péter, azután az esti egyetem, közben Eszter. Négy évet kellett várni, hogy szüleim megengedjenek anyáira, hogy őt bemutathassam.

Most pedig itt ülök Petikém a háromezer forintos fotelban, a jól fűtött lakásban, és nem tudod, mit beszélsz. Eddigi munkám, amit fél életemen át folytattam egy olyan családjáért, amelyben szerettem volna, ha mindig béke, harmónia és szeretet uralkodik — s amely cél nagyjából meg is valósult —, most ez az alkotás dőlni látszik, mert megjelent egy éve, valahonnan a semmiből egy Zsuzsa, egy éretlen fruska, s most, ezek ketten azt hiszik, hogy ők a világ közepe. Itt van Péter, az én Péterem, halálra szántan, és a szerelemről beszél.

folyt. az 7. oldalon → → → →

(folyt. a 6. oldalról):

Tudja is, mi az. Valaha talán Évával mi is tudtuk, vagy inkább sejtettük, mert biztosat tudni róla nem lehet. Szépen, lassan elment, mint ahogy ősszel a fát elhagyja a lomb, apró levelenként, darabokban, észre sem vetjük. De ott maradt a fa, a szeretet fája, mutatva tisztán minden apró gallyát, felfedve megannyi részletét. Ez a szilárd faanyag, amely állandó, ami biztos. A lomb csak vendég a nyárra. Hol van már a mi nyarunk?...

— Péter, hogyan gondolod ezt? Azt mondd, ez szerelem? De tudod-e, mi az? Itt van anyád, a húgod, én, ez a családod. Nem biztosabb ez mindennél? A tartós szeretet több-e, mely életed, életünk végéig elkísér, vagy a csalóka szerelem, mely hidd el, úgylis el fog múlni.

— Valóban, igazad van, apám. Nem tudom magyarázni, de érzem, hogy a szerelem múlandó. Most még csak egyre erősödő izzésát érzem, mely fellobbant már, és egyre terebélyesedik, de pontosan ez az, ami előre vetíti azt, hogy el is fog múlni. De ameddig tart, az csodálatos, és mindennél többet ér! Nem egy példát látok, csak nyitott szemmel kell járni, valamint írók, költők is példáltak már rá, hogy az ifjú lány vagy fiú otthagy mindent, ami addig „biztos” volt neki, ahogy mondtad; családját, apját, anyját, testvéreit, és elmegy egy „idegennel”. Csakhogy az a másik több neki mindennél, mert szereti. Olyan érzés ez, mintha ketten együtt megtalálták volna a világsajtót, amiből mindenki jóllakhat élete végéig. Az élet könnyű, az emberek pedig a barátaink. A fiatal pár elkezd játszva, pajkosan a sajtókarikát közös sorsuk ösvényén gurítani. Egy játékos íremodásnak tűnik az élet, mely szerelemmel teli, és az örökkévalóságba visz. De ez út mellett ott vannak sorban:

a munka, az egész társadalom minden nyúgével, és maga a család, amiért a sajtó elindult. Ezeket a dolgokat az idő apró kavicsokká zúzta, és elhintette sorban az út mentén. Ahogy a sajtókorong gurul, az apró kövek a hétköznapi ragasztóval a gurigához tapadnak lassan, észrevétlenül. Végül azon veszi észre magát az ember, hogy valami istentelen sziklát görget, ráadásul dombnak fölfelé. A sajtóból nem látszik semmi sem, elmúlt a szerelem, csak a lelkesedés marad, a kezdeti lendület. Olyan ez, mint amikor ősszel egy fa lehullajtja a leveleit, észrevétlenül. S mi marad? A pusztaváz a hideg télben. Nem marad más, csak a halvány tudat, hogy az iszonyú körengteteg alján megvan még a sajtó, lappang még a szerelem. Ez az érzés, ez a tudat talán a szeretet.

— De ha a szikla oly hatalmasra dagad, — folytatta a fiú — hogy már nem tudod felfelé görgetni, sőt, a kolosszus fog tömegével uralkodni rajtad, akkor elengeded, mert magával rántana, és ez robogva, mindent elszöppörve lezúdul a szakadékba.

örökre magával rántva a szerelem apró magját. Ott fogsz állni egyedül a lejtőn remény, támasz nélkül, fázva, aztán te is csúszni kezdesz lefelé.

— Miért? — folytatta a fiú — Mert csak előre néztél, törtettél a tetőre, a csúcsra, mindenáron. Közben meg kellett volna állni, lezedegetni a köveket; ünnepet tartani, emlékezni. Kibontani a sajtót, jóízűt harap-

ni belőle, új erőre kapni, rámosolyogni az emberekre. Így tér vissza a téli fához a nyár is, gyors tavasszal, úde bimbókkal, új levelekkel. A fát a levelek éltetik; ha nem nő ki új hajtás, elszárad az egész. Valóban el fog múlni a szerelem, de elő is bukkan újra, csak egy kis időt kell fordítani rá, egy kis ünnepet.

Nahát, ez a Péter! Ezt előre betanulhatta... Ugyanazt a hasonlatot mondja, amit én gondoltam. Ennek a bestiának mintha igaza lenne, olyan meggyőzően mondja. Hogy is? Megállni ünnepelni? Mikor is ünnepeltünk mi Évával? Tényleg, mikor foglalkoztam vele utoljára? Kérdeztem, hogy érzi magát? Milyen volt a napja? Megjön, megfőz, ellátja a gyerekeket és engem, kimos, este csak én nézek tévét, nem is tudom, mit csinál ezalatt! Te jó ég! Olyan régen beszélgettünk egy igazán jót. Hogy is mondta a srác? Kell, hogy új levelek nőjenek, bimbók, virágok... Virág!

Gyorsan fölugrott, rohant a kabátjáért.

— Apa! Nem fejeztem be! Azt akarom mondani, hogy most szombatnak akarunk pontosan egy ilyen ünnepet tartani Zsuzsával, ezért nem hagyhatom...

— Anyád mikor jön meg? — dobbant vissza a szobába a férfi.

— Hát amikor szokott! — csodálkozott a fiú. — Fél ötkor!

Negyed öt van, a Körtéren a virágos még nyitva van. Becsapta maga mögött az előszobaajtót, észre sem véve, hogy kulcsát a táskájában hagyta. A lépcső tetjén megállt tünődni.

— Micsoda Éva kedvenc virága? — motyogta félhangosan maga elé. — Megvan! A rózsák! Csak legyen rózsák!

Azzal felugrott a korlátra, és lecsúszott rajta, mint régen, a gimnáziumban.

INDOITELKÖCSI AKCIÓ

A vasúti és volán menetjegy áremelések után négy utas, aki 100-150 kilométernél messzebbre utazik, jobban jár, ha együtt autóval indul útnak, és megosztva viseli az üzemanyag árát. Az autós pedig, aki tele kocsi-val utazik, szervezett, a költségek egy részét vállaló utasokkal, kevésbé érzi meg a benzinárakat.

Kedvező feltételekkel utitársakat szervezünk

Tehát kérjük azokat az oktatókat, dolgozókat, hallgatókat, akik hosszabb útra készülnek, jelentkezzenek! Azok jelentkezését várják a szervezők, akik hajlandók utazásukhoz segítséget nyújtani egyetemi kollégáiknak a benzinpénz egy részének fejében.

A szervezők, a gépészkari érdekvédelmesei a K.I.47-50. előtt elhelyezett jelentkezési lapon kéri felírni az autósok ajánlatait: milyen útvonalon, mikor, honnan indulva utaznak, és hány főréshelyet tudnak átengedni. Ugyancsak e lapon jelentkezhetnek, akik utitársnak szegődnek. Az utazás feltétele, hogy vállalják az üzemanyag költségek általuk megtett útra eső fejenkénti hányadát.

A megállapodásnak, az utazási feltételek véglegesítésének az indulás előtti hétköznap délig kell megtörténnük. Ezután módosítani nem lehet. Természetesen a rendkívüli eset - műszaki hiba - kivétel. A megállapodás érdekében a jelentkezéskor az autósok írják fel, hol érhető

el, telefonon, vagy személyesen.

Jutalomsorsolás

A gépészkari szervezők egyben játékokra hívják az autósokat. Az első három jelentkező autós társaság az első útiköltségének egy részét visszakapja a GKTOURS-tól. Év végén pedig az oktatók, hallgatók között, akik legalább három szállítást vállaltak és le is bonyolítottak egy tankolás költségét sorsolják ki.

Ne tétovázz!

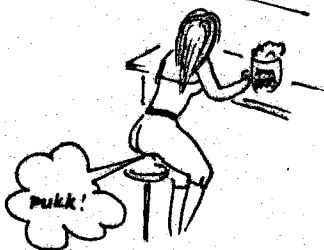
November 13-án indul a "Telekocsi" akció! Kényelmes, gazdaságos utazást kínál és szervez a GKTOURS, a gépészkari KISZ-esek utazási irodája.

Aki hővebbet is szeretne tudni, figyelje a plakátokat és a KISZ bizottság mellett elhelyezett részletes kiírást. Felkölödni lehet még személyesen a bizottságon Szalay Tibornál.

Jó utat mindenkinek!

Lovas György

Belső egy esodálatos arany. szőke bronzbarna nő egy lo. kálba, és odaszól a mixernek
-Uran, legyen oly' kedves a-
-jáljon neke: valamit inni!
-Talán egy Napoleont?!
-Ne, azt ne. Olivérrel Páris-
ban mindig azt ittunk...
-Akkor talán egy Whiskyt?!
-Ne, azt ne. Olivérrel Skóci-
ában mindig azt ittunk...
-Akkor talán egy jó sört?!
-Ne, azt ne. Attól "szellen-
tek".

A BME Nyelvi Intézete és KISZ-szervezete kizárólag magyar anyanyelvű hallgatók részére nyelvi versenyt rendez 1982. november 23-án 5 órakor. A verseny helye az Irinyi utcai Dr. Minnich Ferenc kollégium hallja.

A kizárólag szóban folyó vetélkedő célja: a hagyományos írásbeli fordítási versenyek mellett a szóbeli készség bemutatása, fejlesztése, az idegen nyelvek iránti érdeklődés fokozása.

Az oró felmérés angol, német és orosz nyelven folyik. Karonként hat hallgató képez egy csoportot, nyelvenként két-két versenyzővel.

A szervezők szívesen látnak bárkit. A feladatok közül a közbönség is kap kérdéseket.

KÖLTSZ PROGRAM

NOV. 15. Filmklub: Szexis hétvége

NOV. 16. 1/2 8. Vallai Péter:

Spionjáték

NOV. 22. Filmklub: Egymásra nézve

NOV. 23. Honismereti Kör

NOV. 24. Bárdy György:

Az én színházam

Labda

ott tartok, hogy már 287 hónaposretek beért volna egymás után,

mióta az étellel találkoztam...

ott tartok, hogy már 51 hónaposretek beért volna egymás után,

mióta az "élettemmel" találkoztam...

ott tartok, hogy már 3 hónaposretek beért volna egymás után,

mióta az "élettemmel" nem "találkoztam"

ott tartok, hogy nagyon kívánom, hogy az "életem" rájöjjön és ő is

ott tartson a jobbomon...

ott tartok, hogy szeretnék labdázni, ha Simy is, akkor igazán kívánom...

'82.11.06.

jk

KIADJA A BME ÉS A KÖZLEKEDÉSMÉRNÜKI KAR
KISZ VEZETŐSÉGE
FELELŐS KIADÓ: DR. VÁRADI JÁNOS
FELELŐS SZERKESZTŐ: CSERKUTI GYÖRGY
FŐSZERKESZTŐ: ZELENA FERENC

KÉSZÍTETTÉK:

IFJ. BUMBI, ID. BUMBI, GYÖRGYI,
BAMBI, KIRILLY KÁLMÁN, ÜCSI,
BÁNFAI ZSOLT, STURC, HÁY ÉVA,
CSILLA, TÚTÓ LÁSZLÓ, BARNÁ